

**Vždy byl člověk čestný,
hrdý, pracovitý a
spravedlivý**

08. 10. 2018 00:00

„Mrázek, Šíkola, Fajtl, Peřina, to byli hrdinové, ale já jsem si ani nevystřelil,“ říkal s nadsázkou plukovník v. v. Zdeněk Neruda. Poslední rozloučení s tím to skvělým člověkem a vlastencem se uskuteční v pátek 12. října ve 13 hodin v obřadní síni na jabloneckém hřbitově. Zemřel v pátek 5. října 2018.

V roce 2015 získal titul Čestný občan města Jablonec nad Nisou jako projev úcty významné osobě politického života za mimořádné činy spojené s osobním hrdinstvím pan Zdeněk Neruda. Příslušník vládního vojska a veterán anglické Royal Air Force, spoluzakladatel Občanského fóra v Jablonci nad Nisou a dlouholetý aktivní člen Svazu protifašistických bojovníků, později Svazu bojovníků za svobodu. Zdeněk Neruda oslavil v létě 98. narozeniny.

"Odcházejí poslední hrdinové 2. světové války. Měl jsem tu ožnost se s panem Nerudou sejít. Jeho příběh patří mezi ty silné a nemělo by se na ně zapomínat," uvedl hejtman Libereckého kraje Martin Půta.

Před pěti lety navštívil hejtman Zdeňka Nerudu u příležitosti jeho narozenin. Více čtěte [ZDE](#)

Zdeněk Neruda se narodil 12. 7. 1920 v Brně. Pochází ze sedmi dětí. Jako prvorozenému mu bylo dopřáno vzdělání na gymnáziu. Díky zaměstnání otce se rodina často stěhovala. V roce 1935 se rodina usadila v Jablonci nad Nisou. Zde všechny Nerudovy děti posilovaly svoji lásku k vlasti v místních organizacích Sokola, v českém fotbalovém klubu Čechie Jablonec nad Nisou, na společných rodinných výletech.

Po obsazení Sudet v roce 1938 musela rodina Nerudových Jablonec opustit. Své útočiště našla na statku u Benešova. Mladý Zdeněk v tomto období vystřídal několik zaměstnání – práci na statku, v cihelně, v kamenosochařství, jako pomocný číšník, pomocník zeměměřiče, nakonec jako chemik v místní mlékárně.

V roce 1940 Zdeněk Neruda požádal o přijetí do vládního vojska. Vojenskou službu nastoupil v Lipníku nad Bečvou, odkud byl koncem roku 1943 po ukončení externího studia na gymnáziu a na doporučení velitele roty převelen do Prahy do důstojnické školy.

V roce 1944 byl Zdeněk Neruda s vládním vojskem odsunut do Itálie. Zdejší partyzáni umožnili českým vojákům přeběhnout na švýcarskou stranu.

V srpnu téhož roku rozhodla exilová vláda o zařazení našeho vojska do zahraniční armády a o přesunu k britské posádce v Neapoli a odtud lodí do Anglie. Zde se Zdeněk Neruda přihlásil k letectvu a absolvoval výcvik navigátora. Po ukončení 2. světové války v květnu 1945 se Zdeněk Neruda vrátil s ostatními zahraničními vojáky zpět do České republiky, do Jablonce nad Nisou, kam se již stačili přestěhovat i jeho rodiče. Zde se seznámil se svojí budoucí manželkou, se kterou se o rok později oženil.

Po pěti letech vojenské služby byl Zdeněk Neruda na svoji žádost propuštěn do civilu a začal pracovat v exportním domě. Po Únoru 1948 byly podniky znárodnovány, nepohodlná inteligence likvidována. Bývalí zahraniční vojáci byli označeni za zrádce, přišly dny vyhazovů, zatýkání, strachu o existenci. Zdeněk Neruda získal zaměstnání ve znárodněném podniku Skleněná bižuterie. Po sedmi letech byl pro politickou nespolehlivost přeřazen z administrativy do výroby. Byl sledován a pravidelně předvoláván k výslechům STB pro údajné styky s C.I.C.

Částečné uvolnění atmosféry nastalo v roce 1968, kdy s gen. mjr. Karlem Mrázkem založili v Jablonci Svaz zahraničních vojáků. Nová atmosféra dlouho nevydržela a dalších čtyřicet let celá společnost žila pod nadvládou komunistické strany.

Teprve po Listopadu 1989 nastal zlom. Zdeněk Neruda spolu s Karlem Mrázkem a dalšími deseti odbojáři stáli u zrodu Občanského fóra v Jablonci. Podařilo se jim odstranit dosavadní vedení Československého svazu protifašistických bojovníků a sami se ujali vedení.

Od roku 1990 vykonával Zdeněk Neruda po dobu 20 let funkci tajemníka Českého svazu bojovníků za svobodu v Jablonci. Za jeho působení byl ČSBS hodnotným partnerem města Jablonec nad Nisou, zapojoval se do všech vzpomínkových akcí pořádaných městem. Zdeněk Neruda ve svých výstupech vždy připomínal Masarykovské tradice a lásku k vlasti tak, jak ho učili rodiče. Svými zkušenostmi a znalostmi mnohokrát přispěl k uvádění skutečností na pravou míru. Jeho prvním porevolučním počinem bylo přejmenování ulice Protifašistických bojovníků na ulici Generála Mrázka. Zasadil se o vytvoření pomníku Bojovníkům za svobodu vlasti a obětem bezpráví v parku pod hotelem Rehavital. Tento památník měl být původně

věnován pouze zahraničním vojákům, ale na přání Konfederace politických vězňů se nápis upravil tak, aby zahrnul obě skupiny obětí.

Zdroj: Jablonecký měsíčník